

[Økonomi- og markedsministeren.]

der foreligger især med hensyn til planerne om økonomisk og monetært samarbejde, om industripolitik og teknologi, er efter regeringens opfattelse en direkte konsekvens af det vidtgående samarbejde, der allerede er etableret mellem de seks nuværende fællesmarkedslande.

Danmarks økonomi er så afhængig af udviklingen i de øvrige vesteuropæiske landes økonomier, at det for os må være en naturlig og ønskelig målsætning, at der skal ske en nøje koordinering af finans-, kredit- og pengepolitik i et udvidet fællesmarked. På det valutariske område er en sådan udvikling en nødvendighed allerede som grundlag for, at den fælles landbrugspolitik, der er baseret på fælles priser, kan fungere, og i stigende grad vil også samhandelen og samarbejdet på andre områder stille krav om en samordnet valutapolitik.

På alle felter er der alene tale om mere eller mindre klart definerede målsætninger, som skal søges opnået inden for visse tidsfrister, der heller ikke er endeligt fastlagt. Det er derfor kun muligt at sige, i hvilken retning udviklingen kan ventes at gå, men ikke i hvilket tempo den vil forløbe, og ikke hvor langt den vil gå. Det er derfor ikke muligt at give konkrete svar på de mange spørgsmål, der rejses om, hvad fællesmarkedssamarbejdet kan tænkes at føre med sig i de kommende årtier.

Men der er grund til at slå to ting fast: for det første er der, så vidt regeringen kan skønne, ikke i de i dag eksisterende planer eller målsætninger noget, der strider mod Danmarks interesser. Det vil sikkert skabe væsentlig større vanskeligheder for os at stå uden for den udvikling, der kan komme. For det andet vil Danmark som medlem af fællesmarkedet sammen med de hidtidige og de nye medlemslande være med til at fastlægge forløbet af den videre udvikling. Det forudsætter, at Danmark har en langsigtet politik på de berørte områder, men der er ingen grund til at tro, at vore interesser skulle være så forskellige fra andre fællesmarkedslandes, at vi ikke vil kunne finde lande eller grupper af lande, der vil arbejde efter samme retningslinjer som vi.

Fællesmarkedets tanker med hensyn til økonomisk og monetær politik har foreløbig fundet udtryk i den såkaldte Wernerrap-

port, der er udarbejdet af en række eksperter under ledelse af Luxembourgs stats- og finansminister Pierre Werner. Rapporten vil først komme til behandling i ministerrådet i Bruxelles i de kommende måneder. Det forventes, at rådet vil bekræfte målsætningen om at etablere en økonomisk og monetær union i en række faser, men heraf vil kun den første fase varighed og indhold blive definitivt fastlagt. Denne fase vil formentlig blive på 3 år, det vil sige frem til nytår 1974, og den vil især omfatte bestemmelser om forudgående konsultationer om medlemslandenes budgetter, konjunkturpolitik og langsigtede økonomiske planlægning. Desuden forudses tilvejebragt fælles fonds, hvorfra medlemslandene kan få valutarisk støtte efter visse regler. Endelig skal margenen for udsving i medlemslandenes indbyrdes valutakurser indsnævres i forhold til den internationale valutafonds krav. Den næste fase indhold forudses fastlagt i lyset af de indvundne erfaringer i løbet af 1973, det vil sige efter, at fællesmarkedets udvidelse ventes at være realiseret.

Det er endnu uvist, i hvilket omfang dette økonomiske og monetære samarbejde vil gøre nye fælles institutioner nødvendige eller nødvendiggøre styrkelse af de bestående. Beslutning herom vil næppe blive truffet før i de senere faser af samarbejdet. Det er derfor ikke muligt i dag at sige noget om, i hvilken udstrækning den nationale beslutningsret på disse områder til sin tid måtte blive overført til fælles organer. Under alle omstændigheder må man erindre, at modstykket til indskrænkning af den nationale beslutningsret er, at Danmark for første gang vil få en medbestemmelsesret over den økonomiske og monetære politik, der føres i Vesteuropa.

Efter disse betragtninger over den fremtidige udvikling vender jeg mig til vore interne forberedelser med henblik på en dansk tilslutning.

Forberedelsen af tilpasning af dansk lovgivning og administration foregår for tiden på to måder. For det første har vi samlet en række spørgsmål om forståelsen og rækkevidden af de eksisterende fællesmarkedsbestemmelser, som skal drøftes med fællesmarkedskommissionens sekretariat. For det andet har vi gennemgået og sammenlignet den danske lovgivning med de gældende fæl-